មាត្រា៣ .- រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រី ក្រសួងសង្គមកិច្ចការងារ បណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ និង យុវនីតិសម្បទា រដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋលេខាធិការ គ្រប់ក្រសួង ពាក់ព័ន្ធ និងគ្រប់អង្គការ វិជ្ជាជីវៈ ដែលពាក់ព័ន្ធ ត្រូវអនុវត្តអនុក្រឹត្យនេះ ចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខាតទៅ ។

ធ្វើនៅរាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ២៨ ខែ មេសា ឆ្នាំ ១៩៩៩

នាយករដ្ឋមន្ត្រី

ហត្ថលេខានិងត្រា

ហ៊ុន សែន

បានជំរាបជូនសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសង្គមកិច្ចការងារបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ

និងយុវនីតិសម្បទា

ហត្ថលេខា

អ៊ិត សំហេង

***

អនុក្រឹត្យ លេខ ៣៨ អនក្រ.បក

ស្តីពី

ការគ្រប់គ្រង និង ការត្រួតពិនិត្យការនាំចូល ការផលិត ការលក់ ការទិញដូរ ការចែកចាយ និង ការ ប្រើប្រាស់អាវុធជាតិផ្ទុះគ្រប់ប្រភេទ

* * *

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

-បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

-បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស / រកត / ១១៩៨ / ៧២ ចុះថ្ងៃទី ៣០ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៩៩៨ ស្តីពីការតែងតាំងសមាសភាពរាជរដ្ឋាភិបាល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

-បានឃើញព្រះរាជក្រម ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែល ប្រកាសអោយប្រើច្បាប់ ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តិទៅ នៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី

-បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស / រកម / ០១៩៦ / ០៨ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ មករា ឆ្នាំ ១៩៩៦ ដែលប្រកាសអោយប្រើច្បាប់ ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងមហាផ្ទៃ

-បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស / រកម / ០១៩៦ / ០៧ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ មករា ឆ្នាំ ១៩៩៦ ដែលប្រកាសអោយប្រើច្បាប់ ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងការពារជាតិ

-បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ១៦ អនក្រ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩៣ ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តិទៅ នៃក្រសួងមហាផ្ទៃ

-បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ ៣៧ អនក្រ / តត ចុះថ្ងៃទី ១៦ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ១៩៩៩ ស្តីពីការកែសំរួលរចនាសម្ព័ន្ធចាត់តាំង ក្រសួងការពារជាតិ

-បានក្រឹត្យលេខ១១ ក្រ ចុះថ្ងៃទី ០៧ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ១៩៩២ ដែលប្រកាសអោយប្រើច្បាប់ ស្តីពីការផ្តន្ទាទោស ការកាន់អាវុធ និងការពាក់សំលៀកបំពាក់ឯកសណ្ឋានដោយខុសពីបទបញ្ញា

-បានឃើញច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌអន្តរកាល

-បានការឯកភាពពីគណៈរដ្ឋមន្ត្រី ក្នុងកិច្ចប្រជុំពេញអង្គ នាថ្ងៃទី ៣០ ខែ មេសា ឆ្នាំ ១៩៩៩

សំរេច

ជំពូកទី ១

បទបញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា ១ .- អនុក្រឹត្យនេះមានគោលដៅបង្ការ និងបង្ក្រាប ដើម្បីគ្រប់គ្រង និង ត្រួតពិនិត្យ ការកាន់កាប់ ការស្តុក ការនាំចូល ការផលិត ការលក់ ការទិញដូរ ការចែកចាយ និងការប្រើប្រាស់អាវុធជាតិផ្ទុះគ្រប់ប្រភេទ ដែលគ្មានការអនុញ្ញាតពីស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច ។

មាត្រា២ .- ចាត់ទុកជាអាវុធ ជាតិផ្ទុះ រួមមាន :

១-កាំភ្លើងវែង កាំភ្លើងខ្លីគ្រប់ប្រភេទ ។

២-កាំភ្លើង ប្រភេទឧស្ម័នហៀរទឹកភ្នែក ឬ សន្លប់ ឬ ឧស្ម័នពុល ។

៣-កាំភ្លើង ស្វ័យប្រវត្តិ ពាក់កណ្តាលស្វ័យប្រវត្តិគ្រប់ប្រភេទ ។

៤-កាំភ្លើង ខ្ចប់សំលេង ឬ ឧបករណ៍ខ្ចប់សំលេង ។

៥-រ៉ុកកែតគ្រប់ប្រភេទ ។

៦-អាវុធគីមីគ្រប់ប្រភេទ ។

៧-អាវុធជីវសាស្ត្រគ្រប់ប្រភេទ ។

៨-ដំបងឆក់គ្រប់ប្រភេទ ។

៩-គ្រាប់បែក គ្រាប់មីនគ្រប់ប្រភេទ ។

១០-ជាតិផ្ទុះ ឬ សារធាតុផ្ទុះគ្រប់ប្រភេទ។

១១-គ្រាប់កាំភ្លើងគ្រប់ប្រភេទ ។

មាត្រា៣ .- អាវុធ ជាតិផ្ទុះគ្រប់ប្រភេទ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា២ នៃអនុក្រឹត្យនេះ មិនអាចជាកម្មវត្ថុនៃកម្មសិទ្ធិឯកជនបានឡើយ ។

ជនណាដែលសព្វថ្ងៃនេះមានអាវុធ ជាតិផ្ទុះ ទោះជាទុកនៅទីកន្លែងណាក៏ដោយ ត្រូវយកអាវុធជាតិផ្ទុះនោះមកប្រគល់អោយអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច តាមការកំណត់ដោយប្រកាសអន្តរក្រសួងរបស់ក្រសួងមហាផ្ទៃ និងក្រសួងការពារជាតិ ។

មាត្រា៤ .- ហាមដាច់ខាត ការលក់ ការទិញដូរ ការធ្វើអំណោយ ការស្តុកទុកក្នុងផ្ទះ ឬទីកន្លែងណាផ្សេងទៀត នូវអាវុធ ជាតិផ្ទុះដូចមានចែងក្នុងមាត្រា២ នៃអនុក្រឹត្យនេះ នៅលើទឹកដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

មាត្រា៥ .- ការនាំចូល ការផលិតអាវុធ ជាតិផ្ទុះគ្រប់ប្រភេទជាសមត្ថកិច្ចរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល :

-តាមសំណើរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការពារជាតិ បើអាវុធ ជាតិផ្ទុះនោះប្រើអោយវិស័យការពារជាតិ ។

-តាមសំណើរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ បើអាវុធ ជាតិផ្ទុះនោះប្រើអោយវិស័យសន្តិសុខជាតិ ។

ការដឹកជញ្ជូនអាវុធ ជាតិផ្ទុះគ្រប់ប្រភេទ នៅផ្ទៃក្នុងប្រទេស ជាសមត្ថកិច្ចរបស់ក្រសួងមហាផ្ទៃ បើអាវុធ ជាតិផ្ទុះនោះប្រើអោយវិស័យសន្តិសុខជាតិ ឬ ជាសមត្ថកិច្ចរបស់ក្រសួងការពារជាតិ បើអាវុធ ជាតិផ្ទុះ នោះប្រើអោយវិស័យការពារជាតិ ។

ជំពូកទី ២

ការគ្រប់គ្រង និង ការត្រួតពិនិត្យ ការប្រើប្រាស់អាវុធជាតិផ្ទុះគ្រប់ប្រភេទ

មាត្រា៦ .- ក្រសួងការពារជាតិមានភារកិច្ចទទួលខុសត្រូវលើការងារគ្រប់គ្រង និងការត្រួតពិនិត្យការប្រើប្រាស់អាវុធ និង ជាតិផ្ទុះគ្រប់ប្រភេទ ក្នុងកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ និង កងរាជអាវុធហត្ថ រួមទាំងអាវុធ ជាតិផ្ទុះគ្រប់ប្រភេទ ដែលបានរក្សាទុកក្នុងឃ្លាំង ។

មាត្រា៧ .- ក្រសួងមហាផ្ទៃ មានភារកិច្ចទទួលខុសត្រូវលើការងារគ្រប់គ្រង និងការត្រួតពិនិត្យការប្រើប្រាស់អាវុធនិងជាតិផ្ទុះគ្រប់ប្រភេទ ក្នុងកងកំលាំងនគរបាលជាតិ មន្ត្រីរាជការស៊ីវិល កងជីវពល និង កងសន្តិសុខ ធនាគារជាតិនៃកម្ពុជា រួមទាំងអាវុធជាតិផ្ទុះគ្រប់ប្រភេទដែលបានរក្សាទុកក្នុងឃ្លាំង ។

មាត្រា៨ .- ការនាំចូល ការប្រើប្រាស់ ការដឹកជញ្ជូន ការស្តុកទុកក្នុងឃ្លាំង នូវជាតិផ្ទុះ ឬសារធាតុផ្ទុះគ្រប់ប្រភេទ សំរាប់បំរើការអោយការផលិត ឬ សេវាកម្មសាធារណៈ ត្រូវមានការយល់ព្រម ពីរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ ។

នីតិវិធី និងបែបបទនៃការសុំលិខិតអនុញ្ញាតនេះ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសក្រសួងមហាផ្ទៃ ។

ជំពូកទី ៣

អំពីសមត្ថកិច្ចក្នុងការចេញលិខិត

អនុញ្ញាតអោយប្រើប្រាស់អាវុធ និង ជាតិផ្ទុះគ្រប់ប្រភេទ

មាត្រា៩ .- ក្រសួងការពារជាតិ មានសិទ្ធិផ្តល់លិខិតអនុញ្ញាតអោយប្រើប្រាស់អាវុធ និង ជាតិផ្ទុះគ្រប់ប្រភេទ ចំពោះកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ និង កងរាជអាវុធហត្ថ ។

មាត្រា១០ .- ក្រសួងមហាផ្ទៃ មានសិទ្ធិផ្តល់លិខិតអនុញ្ញាតអោយប្រើប្រាស់អាវុធ និង ជាតិផ្ទុះគ្រប់ប្រភេទ ចំពោះកងកំលាំងនគរបាលជាតិ មន្ត្រីរាជការស៊ីវិល កងជីវពល និង កងសន្តិសុខធនាគារជាតិ នៃ កម្ពុជា ។

មាត្រា១១ .- នីតិវិធី និង លក្ខខណ្ឌ នៃការសុំលិខិតអនុញ្ញាតអោយប្រើប្រាស់អាវុធ និង ជាតិផ្ទុះ សំរាប់កងយោធពលខេមរភូមិន្ទ កងរាជអាវុធហត្ថ កងកំលាំងនគរបាលជាតិ មន្ត្រីរាជការស៊ីវិល កងជីវពល

និងកងសន្តិសុខធនាគារជាតិនៃកម្ពុជា ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសអន្តរក្រសួង របស់ក្រសួងមហាផ្ទៃ និង ក្រសួងការពារជាតិ ។

ជំពូកទី៤

សិទ្ធិប្រើប្រាស់ កាំភ្លើងខ្លីជាលក្ខណៈផ្ទាល់ខ្លួន

មាត្រា១២ .- មន្ត្រីរាជការស្ថាប័នស៊ីវិល ដែលអាចអនុញ្ញាតអោយប្រើប្រាស់កាំភ្លើងខ្លីយកតាមខ្លួនមួយនាក់មួយដើម ជាលក្ខណៈផ្ទាល់ខ្លួនបានតាមការកំណត់ដូចខាងក្រោម :

-នៅស្ថាប័ននីតិបញ្ញត្តិ សមាជិកព្រឹទ្ធសភា សមាជិករដ្ឋសភា សមាជិកក្រុមប្រឹក្សាធម្មនុញ្ញ និងសមាជិកឧត្តមក្រុមប្រឹក្សានៃអង្គចៅក្រម ។

-នៅសាលាជំរះក្តី គឺប្រធាន និង អគ្គព្រះរាជអាជ្ញាតុលាការកំពូល ។

-នៅក្រសួង ស្ថាប័ន ចាប់ពីថ្នាក់អគ្គនាយកឡើងទៅ ។

-នៅខេត្ត-ក្រុង រាជធានីភ្នំពេញ ចាប់ពីអភិបាលរងខេត្ត ក្រុងឡើងទៅ ។

-នៅស្រុក ខ័ណ្ឌ គឺ អភិបាលស្រុក ខ័ណ្ឌ ។

មាត្រា១៣ .- កងយោធពលខេមរភូមិន្ទ កងរាជអាវុធហត្ថ និងកងកំលាំងនគរបាលជាតិ អាចអនុញ្ញាតអោយប្រើប្រាស់កាំភ្លើងខ្លី យកតាមខ្លួនមួយនាក់មួយដើមជាលក្ខណៈផ្ទាល់ខ្លួនបាន ចាប់ពីថ្នាក់វរសេនីយ៍ឯកឡើងទៅ ។

មាត្រា១៤ .- ចំពោះកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ កងរាជអាវុធហត្ថ កងកំលាំងនគរបាលជាតិ ក្រៅពីការកំណត់ក្នុងមាត្រា១៣នៃអនុក្រឹត្យនេះ អាចប្រើប្រាស់អាវុធ ជាតិផ្ទុះបានតែក្នុងពេលប្រតិបត្តិការ ។

ក្នុងពេលប្រតិបត្តិការនេះ ត្រូវមានភ្ជាប់ជាមួយលិខិតបញ្ជាបេសកកម្ម និងមានលិខិតអនុញ្ញាតប្រើប្រាស់អាវុធជាតិផ្ទុះជាលក្ខណៈសមូហភាព ។

-ចំពោះលិខិតបញ្ជាបេសកកម្ម នៃកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ ត្រូវចុះហត្ថលេខាដោយខុទ្ទកាល័យក្រសួងការពារជាតិ ឬ ខុទ្ទកាល័យអគ្គបញ្ជាការដ្ឋាន នៃកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ ឬមេបញ្ជាការជើងគោក ឬ មេបញ្ជាការជើងទឹក ឬ មេបញ្ជាការជើងអាកាស ឬមេបញ្ជាការកងរាជអាវុធហត្ថ ឬ មេបញ្ជាការយោធភូមិភាគ ឬ មេបញ្ជាការតំបន់ប្រតិបត្តិការសឹករង ។

សមត្ថកិច្ចចុះហត្ថលេខាលើលិខិតបញ្ជាបេសកកម្ម នៃកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ ដែលពុំមានចែងខាងលើ ត្រូវកំណត់ដោយអគ្គមេបញ្ជាការ នៃកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ ។

-ចំពោះលិខិតបញ្ជាបេសកកម្មនៃកងកំលាំងនគរបាលជាតិ កងសន្តិសុខធនាគារជាតិនៃកម្ពុជា ត្រូវចុះហត្ថលេខាដោយអគ្គនាយកនគរបាលជាតិ ឬ ស្នងការនគរបាលខេត្ត ក្រុង ។

ក្រោយពេលចប់កិច្ចប្រតិបត្តិការភ្លាម ត្រូវយកអាវុធ ជាតិផ្ទុះ រួមទាំងលិខិតប្រើប្រាស់អាវុធ ជាតិផ្ទុះនោះមករក្សាទុកនៅតាមអង្គភាពសាមី ។

ការិតនៃកិច្ចប្រតិបត្តិការដែលចាំបាច់ ត្រូវប្រើប្រាស់អាវុធ ជាតិផ្ទុះគ្រប់ប្រភេទ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសអន្តរក្រសួងរបស់ក្រសួងមហាផ្ទៃ និង ក្រសួងការពារជាតិ ។

មាត្រា១៥ .- ជនបរទេសគ្មានសិទ្ធិប្រើប្រាស់អាវុធ ជាតិផ្ទុះគ្រប់ប្រភេទ ។

មាត្រា១៦ .- កាំភ្លើងវែងមិនអនុញ្ញាតអោយប្រើប្រាស់ជាលក្ខណៈផ្ទាល់ខ្លួនឡើយ ។

មាត្រា១៧ .- ហាមយកអាវុធ ជាតិផ្ទុះគ្រប់ប្រភេទ ចូលក្នុងរាជធានីភ្នំពេញ លើកលែងតែមានការអនុញ្ញាតពីក្រសួងមហាផ្ទៃ ឬ ក្រសួងការពារជាតិ ។

បែបបទ និង លក្ខខណ្ឌនៃការសុំអនុញ្ញាតយកអាវុធ ជាតិផ្ទុះគ្រប់ប្រភេទ ចូលរាជធានីភ្នំពេញ និង ចំនួនប៉ុស្ដិ៍ទទួលផ្ញើអាវុធជាតិផ្ទុះ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសអន្តរក្រសួង របស់ក្រសួងមហាផ្ទៃ និង ក្រសួងការពារជាតិ ។

ជំពូកទី ៥

ទោសប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា១៨ .- ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារតាមច្បាប់ ស្ដីពីការផ្ដន្ទាទោសការកាន់អាវុធ និងការពាក់សំលៀកបំពាក់ឯកសណ្ឋានដោយខុសពីបទបញ្ញានិងច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌអន្តរកាល ចំពោះជនណាដែលបានប្រព្រឹត្តិល្មើស នឹងចំណុចណាមួយខាង ក្រោមនេះ ៖

១-ជនណាប្រព្រឹត្តល្មើសនឹងមាត្រា៣ មាត្រា៤ មាត្រា៨ មាត្រា១២ មាត្រា១៣ មាត្រា១៤ មាត្រា១៥ និង មាត្រា១៦ នៃអនុក្រឹត្យនេះ ។

២-ជនណាដែលនាំចូល លក់ ទិញដូរ កាន់កាប់ រក្សាទុក យកអាវុធជាតិផ្ទុះ ឬ គ្រាប់រំសេវតាមខ្លួន ដោយគ្មានលិខិតអនុញ្ញាត ។

៣-ជនណាដែលបានផ្ដល់អោយ បានអោយខ្ចី ឬ បានជួលអាវុធជាតិផ្ទុះ ឬ គ្រាប់រំសេវដែលខ្លួនមាន ទៅជនដទៃ ។

៤-ជនណាបានដកកាំភ្លើងភ្ជង់អ្នកដទៃ ឬបាញ់គំរាមកំហែងអ្នកដទៃ ឬ បាញ់ខ្យល់ ភ្លៀង ព្យុះ ឬ បាញ់លេង ឬការបាញ់សាកក្រៅពីកន្លែងបាញ់សាកដែលកំណត់ដោយក្រសួងមហាផ្ទៃ ឬ ក្រសួងការពារជាតិ ។

មាត្រា១៩ .- ជនណាមានលិខិតអនុញ្ញាតយកអាវុធតាមខ្លួនហើយធ្វើអោយបាត់គ្រាប់កាំភ្លើង ឬមានចំនួនគ្រាប់កាំភ្លើងល្មើសពីការអនុញ្ញាតអោយប្រើប្រាស់ដោយគ្មានមូលហេតុត្រឹមត្រូវ ជននោះត្រូវដកហូតអាវុធ និងលិខិតអនុញ្ញាតនោះមកវិញ ។

ចំនួនគ្រាប់កាំភ្លើងដែលអនុញ្ញាតអោយប្រើប្រាស់ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសអន្តរក្រសួងរបស់ក្រសួងមហាផ្ទៃ និង ក្រសួងការពារជាតិ ។

មាត្រា២០ .- វត្ថុតាងនៃបទល្មើស ដែលមានចែងក្នុងអនុក្រឹត្យនេះ ត្រូវរឹបអូសទុកជាសម្បត្តិរដ្ឋ និងត្រូវបញ្ជូនអោយទៅអគ្គនាយកដ្ឋាននគរបាលជាតិ ដើម្បីគ្រប់គ្រង លើកលែងតែអាវុធធុនធ្ងន់ ដែលជាសំភារៈសឹក ត្រូវបញ្ជូនទៅអគ្គបញ្ជាការដ្ឋាន នៃកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ ដើម្បីគ្រប់គ្រង ។

មាត្រា២១ .- ត្រូវដកហូតអាវុធ និងលិខិតអនុញ្ញាតអោយប្រើប្រាស់អាវុធ ព្រមទាំងមិនអោយប្រើប្រាស់អាវុធ ជាស្ថាពរពីជនណាដែល បានយកអាវុធ ឬ ជាតិផ្ទុះទៅបង្កបទល្មើស ។

មាត្រា២២ .- អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចណាចេញ លិខិតអោយប្រើប្រាស់អាវុធខុសពីការកំណត់ ដូចមានចែងក្នុង មាត្រា១២ មាត្រា១៣ និង មាត្រា ១៤ នៃអនុក្រឹត្យនេះ ត្រូវផ្តន្ទាទោសតាមច្បាប់ជាធរមាន ។

ជំពូកទី ៦

អន្តរប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា២៣ .- ក្រោយអនុក្រឹត្យនេះចូលជាធរមាន ក្រសួងការពារជាតិ និង ក្រសួងមហាផ្ទៃ ត្រូវពិភាក្សាពីការផ្ទេរ កងជីវពលពីក្រសួងការពារជាតិ មកក្រសួងមហាផ្ទៃ ។

មាត្រា២៤ .- ជនដែលមានសិទ្ធិប្រើប្រាស់កាំភ្លើងខ្លីជាលក្ខណៈផ្ទាល់ខ្លួន តាមការកំណត់ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ១២ និង មាត្រា១៣ នៃអនុក្រឹត្យនេះត្រូវមកសុំលិខិតអនុញ្ញាតប្រើប្រាស់អាវុធពីក្រសួងមហាផ្ទៃ ចំពោះនគរបាលជាតិ និងមន្ត្រីរាជការស៊ីវិល ឬ ក្រសួងការពារជាតិ ចំពោះកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ និងកងរាជអាវុធហត្ថ ក្នុងរយៈពេលយ៉ាងយូរពីរខែក្រោយ អនុក្រឹត្យនេះចូលជាធរមាន ។ ក្នុងករណីមិនអនុវត្តត្រឹមត្រូវតាមការកំណត់ខាងលើនេះ សាមីជនត្រូវទទួលខុសត្រូវចំពោះមុខច្បាប់ នឹងត្រូវរឹបអូសអាវុធនោះទុកជាសម្បត្តិរដ្ឋ ។

មាត្រា២៥ .- ក្រោយអនុក្រឹត្យនេះចូលជាធរមាន រាល់ក្លឹបបាញ់ស៊ីប ក្លឹបបាញ់កំសាន្តបែបកីឡាទាំងអស់ ត្រូវបិទ ។

ចំពោះអាវុធជាតិផ្ទុះគ្រប់ប្រភេទ ដែលមាននៅក្នុងក្លឹបទាំងអស់ ត្រូវយកមកប្រគល់អោយអគ្គនាយកដ្ឋាននគរបាលជាតិ ដើម្បីរក្សាទុកជាសម្បត្តិរដ្ឋ ។

ជំពូកទី ៧

អវសានប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា២៦ .- អនុក្រឹត្យលេខ ៦២ អនក្រ-បក ចុះថ្ងៃទី៣១ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៥ និងបទបញ្ញត្តិទាំងឡាយណា ដែលផ្ទុយនឹងអនុក្រឹត្យនេះ ត្រូវទុកជានិរាករណ៍ ។

មាត្រា២៧ .- រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី សហរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ សហរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការពារជាតិ រដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋលេខាធិការ គ្រប់ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ និងអភិបាល ខេត្ត-ក្រុង ត្រូវអនុវត្តអនុក្រឹត្យនេះអោយមានប្រសិទ្ធភាព ចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខាតទៅ ។

រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ៣០ ខែ មេសា ឆ្នាំ ១៩៩៩

នាយករដ្ឋមន្ត្រី

ហត្ថលេខានិងត្រា

ហ៊ុន សែន

បានជំរាបជូន

សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី

សហរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ

សហរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការពារជាតិ

ហត្ថលេខា និងត្រា

ស ខេង យូ ហុកគ្រី

ទៀ បាញ់ អ្នកឧកញ៉ាម្ចាស់ ស៊ីសុវត្ថិ សេរីរត្ន

★★★

អនុក្រឹត្យ លេខ ១១៩ អនក្រ.តត

ស្តីពី ការជូនមេដាយស្ថាបនាជាតិ

* * *

រាជរដ្ឋាភិបាល

-បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

-បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស / រកត / ១១៩៨ / ៧២ ចុះថ្ងៃទី ៣០ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៩៩៨ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

-បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ០២ / នស / ៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសអោយប្រើច្បាប់ ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តិទៅ នៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី

-បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ ជស / រកត / ១០៩៥ / ០១ ចុះថ្ងៃទី ០៥ ខែ តុលា ឆ្នាំ ១៩៩៥ ស្តីពីការប្រកាសប្រើគ្រឿងឥស្សរិយយស នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

-តាមសំណើរបស់សាលាក្រុងភ្នំពេញ

សំរេច

មាត្រា ១ .- ត្រូវបានប្រគល់ មេដាយមាសស្ថាបនាជាតិ ជូនសប្បុរសជនជប៉ុន ០៣រូប នៃអង្គការ JSRC ដែលបានមកជួយព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា តាំងពីឆ្នាំ ១៩៩៥ រហូតដល់បច្ចុប្បន្ន ដើម្បីសាងសង់អាគារ